

Marcel Groeneweg

Alle Spaanse meisjes dragen een string

Het is een wonderlijke combinatie. Rudy, een Antiliaan met zijn haren keurig in de gel gezet. Uiteraard in de juiste merkkleding gestoken.

Hij zit naast Sean, een roodharige ler met sproeten, vaal t-shirt en een slobberbroek. Ze buigen zich over een Engelse tekst.

"Wist jij dat *alle* Spaanse meisjes een string dragen?" fluistert Rudy.

"Wat zeg je?" antwoordt Sean, al even zachtjes.

"Echt waar, *alle* Spaanse meisjes dragen een string en wat is dat op je neus?"

Sean voelt aan zijn neus.

"Weet ik veel."

"Het lijkt wel op een puist, een soort puist."

Sean voelt weer aan zijn neus.

"Ik zou thuis blijven, als ik zo'n puist had..."

"Lekker boeiend," mompelt Sean, en hij voelt nog steeds aan zijn neus.

"Als een meisje dat ziet...dan kan ze echt afkicken van je, wat vind jij belangrijker, gezicht of lichaam?"

"Wat?"

"Ik het lichaam, echt wel, want daar moet je wat mee doen..."

"Zijn jullie wel aan het werk, jongens?" vraag ik.

"Ja meneer, we zijn al bij vraag drie..." liegt Rudy.

"Oké, ik kom zo even kijken..."

Dan nemen ze hun "we zijn hard aan het werk pose" aan.

"Sean, hoor dan, het lichaam is echt wel belangrijker..."

"Boeiend," Sean haalt zijn schouders op.

"Kijk jij niet naar meiden...ik heb allemaal posters uit de Playboy op mijn kamer..."

Dan kom ik bij ze aan de tafel staan.

"Laat 'ns zien wat jullie tot nu toe gedaan hebben."

"Ha, meester, kent u de Playboy?"

Rudy lacht zijn witte tanden bloot.

"Jawel."

"Mijn kamer hangt vol met posters uit de Playboy," zegt hij dan trots.

"Wat vind je moeder daar van?" vraag ik.

"Goed, want dan weet ze dat ik geen homo ben."

"De Playboy is saai," zegt Sean.

"Ik heb ook een t-shirt met allemaal standjes erop, maar die mag ik niet aan naar school van de directeur, en ik heb ook een t-shirt met de tekst I AM A GREAT FUCK, maar dat mag ik ook niet aan..."

"Dat mag je van je moeder vast ook niet aan," opper ik.

"Ja, hoor, thuis heb ik dat gewoon aan, omdat ze dan weet dat ik geen homo ben."

"Alsof dat *zooo* belangrijk is!" zegt Sean ineens hardop.

Hij wrijft weer over zijn neus.

"Nou ja," reageert Rudy bloedserius, "een puist op je neus is ook erg."

Groeneweg67@yahoo.nl

Educatief meesterschap

Onderwijs heeft behoefte aan hoogopgeleide docenten die goed zijn in hun vak en die zich blijven professionaliseren. Veel ambitieuze docenten kiezen daarom voor een Master in Educatie. Maandelijks schrijft een deelnemer van *Educatief Meesterschap Amsterdam* over zijn of haar ervaringen tijdens de opleiding.

Ho naar

Ruim 12 jaar geleden ben ik van start gegaan in het onderwijs en was meteen gegrepen door de energie van de leerlingen, de betrokkenheid van collega's, de inhoudelijke gesprekken over onderwijs en vooral door de veelzijdigheid van het werk. In de loop der jaren werd mijn interesse voor *goed onderwijs* en *vakdidactiek* steeds groter en merkte ik dat ik enorme honger kreeg; honger naar kennis om zo met meer verstand van zaken te kunnen meedenken en meepraten.

Op het lijf geschreven

Toen ik in november 2008 de brochure van het N.I.M.E. las, kreeg ik het gevoel dat er een opleiding speciaal voor mij was geschreven. De Master Professioneel Meesterschap sluit prima aan bij de ambitie die ik heb om mezelf

rschap

nger kennis

Personalia

Naam: Caecile van Gorp
 School: St.-Odulphuslyceum te Tilburg
 Vak: Frans in de onderbouw havo-vwo
 Leeftijd: 44 jaar
 Opleiding: HBO- Frans 2^e graad
 Type master: Professioneel Meesterschap

verder te ontwikkelen voor de klas en ook bij de vragen die er op school leven. De drie kernwoorden *Ondernemen, Onderzoeken en Inspireren* typeren deze studie, maar ook mijn houding in het onderwijs. Ik studeer samen met een enthousiaste groep medestudenten. Bovendien word ik geïnspireerd door hoorcolleges van deskundigen op diverse terreinen in het onderwijs, zoals de hersenontwikkeling van pubers en burgerschapsvorming.

Didactiek van vreemdetalenonderwijs

Op het St.-Odulphuslyceum zijn we bezig om een omslag te maken binnen het moderne vreemdetalenonderwijs richting het Europees Referentie Kader. Ik sta daar helemaal achter, maar zoals dat wel vaker gaat in het onderwijs is er nog maar weinig tijd geweest voor

de verandering die dat teweeg brengt in je lessen. Er leven veel vragen die naar mijn idee eerst onderzocht moeten worden. In het programma van Professioneel Meesterschap kreeg ik de kans deze vragen te onderzoeken. Aanvankelijk was ik sceptisch over het idee dat ik straks naar mijn collega's zou toestappen om mijn bevindingen te presenteren. Maar als ik nu de data zie, durf ik wel degelijk mijn kennis te delen. Je voelt je veel sterker als je na een degelijk onderzoek werkbaar materiaal in handen hebt.

Ook handig voor thuis

Ik zou iedereen in het onderwijs aanraden om een dergelijke studie te volgen. Het commitment van je schoolleiding is natuurlijk wel een voorwaarde om het vol te houden naast een drukke baan. Maar ik ben ervan overtuigd dat het meerwaarde oplevert voor het onderwijs. En ook voor thuis is deze opleiding heel handig.

Toen ik laatst 'Het puberende brein' van Eveline Crone zat te lezen, kwam mijn 13-jarige zoon thuis van school. Hij begroette me enthousiast, keek vervolgens naar de kaft van het boek en zag de titel. Zijn blik veranderde en hij vroeg: "Waarom lees jij dat?" Ik keek verschrikt op en zei dat het voor mijn studie was. "O, en dan denk je zeker dat je straks alles over mij weet. Nou mooi niet!" Demonstratief gooit hij z'n tas in de hoek en weg is 'ie. Met het boek in mijn hand moet ik glimlachen. Wat een mooi moment!

